

ругалъ; отъ разуменъ, кого-то си повредилъ; и отъ лошъ, когда направишъ пріятелство съ него.

248. Кой-то си предава благоговѣніе-то (набожностъ-та) за да си предаде въ свѣтски-те работы, безразсудно ся измамва.

249. Не ставатъ лошевини въ единъ градъ, гдѣ-то Богъ да не ги накаже съ обща окаянність.

350. Старость-та не трѣба да ся мни за часть на живота.

251. Зависть-та не има спокойствіе.

252. Не ся слави, и не ся гордѣй; защото, каква слава е едному, кой-то ся е создалъ отъ земля, и кой-то ще бъде нища на червѣи-те, или кой-то живѣе днесъ, и утрѣ умира.

253. Бойся моленія-та, кой-то възглашаватъ Богу они, кои-то ся преогорчаватъ отъ тебе.

254. Единъ монархъ (самодержецъ) благоразуменъ не ся расказва никогда не е такосъ.

255. Мисли що приказвашъ и въ кое время.

256. Имай терпѣніе, защото съ терпѣніе-то всяко дѣло ся окончава, и всяко желаніе ся получава.